

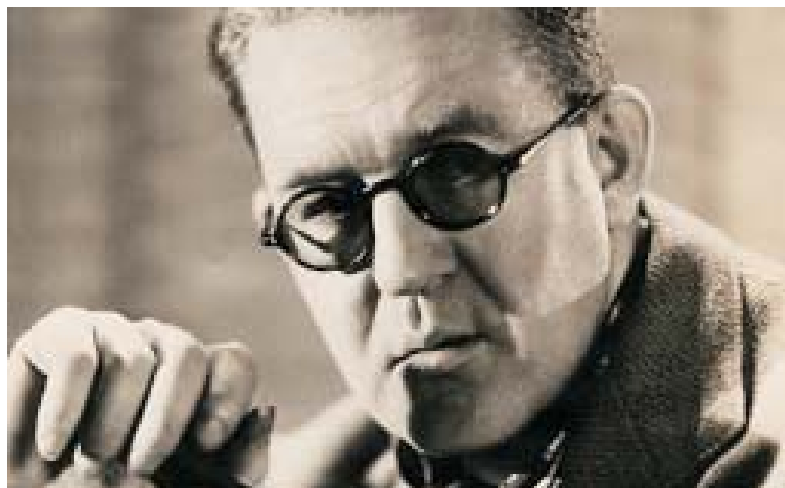
How green was my valley

(1941, ¡Que verde era mi valle) de John Ford

Sinopsi

El niño Huw relata en voz en off, la vida de su familia, unos mineros galeses, en el momento en que se aleja definitivamente del valle, en busca de una nueva existencia, tras muchos años de estancia en el lugar.

El flashback preside toda la película hasta su última secuencia. Desde una apreciación infantil se va narrando la historia de una desintegración familiar, sus sufrimientos, sus penurias y también, sus breves instantes de gozo. La vida de los Morgan se ve muy afectada por las huelgas y los conflictos laborales, por lo que dos de sus cinco hijos deciden emigrar a América.

Fitxa tècnica

Direcció: John Ford
Guió: Philip Dunne basado en la novela homónima de Richard Llewellyn
Fotografía: Arthur C. Miller
Direcció artística: Richard Day, Nathan Juran
Montaje: James Clark
Música: Alfred Newman
Duració: 120'
Producció: 20th Century Fox

Fitxa artística

Walter Pidgeon (Mr. Gruffydd)
 Maureen O'Hara (Angharad Morgan)
 Anna Lee (Browan Morgan)
 Donald Crisp (Mr. Gwilym Morgan)
 Roddy McDowall (Hugh Morgan),
 John Loder (Ianto Morgan)
 Sarah Allgood (Ms. Beth Morgan)
 Barry Fitzgerald (Cyfartha)
 Patrick Knowles (Ivor Morgan)

How Green Was My Valley (1941, ¡Que verde era mi valle!)

Una de les poques crítiques que s'han fet a John Ford ha estat la seva tendència a complaure's en el sentiment. Moments de sentimentalisme van malmetre algunes de les seves últimes pel·lícules, encara que a **How Green Was My Valley** -la història d'una família i d'una manera de viure que va desapareixent-, amb gran habilitat, Ford fugí de les òbvies trampes emocionals. Aquesta gran pel·lícula de llarga durada tracta amb profunditat de la vida d'uns personatges perfectament creïbles, amb tanta convicció que cap espectador sensible no pot evitar de recordar-la amb senitment.

Com a narrador d'històries, Ford tenia un toc màgic i era particularment astut en els seus valors pictòrics. Aquesta pel·lícula, per exemple, té un

misteriós sentit del temps i del lloc. Explica una història gal·lesa, tot i que cap moment de la pel·lícula va ser filmat a Gal·les. Fox va construir un poble gal·lès a les muntanyes del nord de Los Angeles, i el va poblar amb uns quants cents d'actors o d'extres, incolent-hi tots els cantants gal·lesos que va poder reunir per executar el treball coral.

Philip Dunne va fer un excel·lent guió de la novel·la de Richard Llewellyn. El seu punt focal és la família Morgan, encapçalada per un pare dur (Donald Crisp) i una mare afable i dòcil però sensata (Sarah Allgood), amb sis fills i una filla adorable (Maureen O'Hara). Els cinc fills grans són, com el seu pare, miners del carbó, però el seu desig és que el germà petit Huw (Roddy McDowall) esdevingui algú més refinat. El xicot és sensible i intel·ligent, i la història és contada a través d'ell. Mira

enrera com a home madur que és i reflecteix la seva vall, la seva família i la seva gent.

Huw creix en una època de canvi. Com a nen, veu com una manera de viure segura i establerta empitjora quan els propietaris de les mines les exploten alienant els treballadors. Observa amb confusió com els seus germans pregonen el sindicalisme obrer, moviment que el seu pare destesta, i veu com gradualment marxen a viure cap a d'altres terres.

Es fa amic d'un pastor protestant (Walter Pidgeon), observa com la seva germana se n'enamora i pateix quan s'adona que ella no podrà casar-se amb ell. En canvi, traspassant la barrera de les classes socials, es casarà amb el fill de l'amo d'una mina.

Així que la fortuna de la família va disminuint, Huw abandona les seus plans de convertir-se en universitari i esdevé miner. En aquest moment, la comunitat s'ha convertit en un lloc deixat, amb les deixalles i la brutícia de l'excessiva explotació minera, i els amos de les mines, a causa de la seva avarícia, no han modernitzat els seus mètodes.

Els Sr. Morgan mor a les

mines per culpa del defectuós equipament. Ja un home madur, Huw deixa la vall recordant els seus dies feliços i dient: "Homes com el meu pare no poden morir mai. Resten una veritat vivent en el meu pensament".

How Green Was My Valley va guanyar merescudament un grapat d'Oscars i moltes altres nominacions. Va ser guanyadora d'un Òscar a la millor pel·lícula el 1941, i John Ford en va rebre un com a millor director. Donal Crisp va ésser honorat de la mateixa manera per la seva magistral acutació com el Sr. Morgan, i Arthur Miller el va rebre per la seva brillant fotografia.

La pel·lícula va ser cirticada per Gal·les, ja que els escenaris no concordaven amb els llocs precisos de la història de Llewellyn, i també perquè els gal·lesos van notar que la pel·lícula era una rapsòdia del que ells recordaven com a anys durs i amargs de la seva història.

Però, exceptuant el públic de Gal·les, a la pel·lícula de Ford, amb la seva bellesa i tristesa, i amb la seva llista d'esplèndids actors, és pràcticament impossible d'oposar-hi resistència.

Tony Thomas
The films of the forties

How Green Was My Valley, es una obra maestra y pertenece a aquella clase cuya fórmula se ha perdido. Ford tiene la serenidad, ingenuidad y poder contemplativo de un Fra Angélico. Es un primitivo, un autor medieval dada la aceleración histórica del cine y, como el arte románico, radicalmente actual, pero irreplicable, asimilable, pero incopiable Ford es único en hacer arte con los buenos sentimientos, al menos una vez muertos Dreyer y Mizoguchi. **How Green Was My Valley** es triste pero serena. Casi ciego como Tiresias, John Ford ve el devenir de la vida, sin rebeldia, sin rencor, con aceptación a veces alegre. Hacer un análisis de su puesta en escena se ha hecho miler de veces. Unicamente cabe constatar que Ford es inmune a la herida del tiempo.

Carlos Gotari
Film Ideal

Es demana puntualitat. Es demana als espectadors que desconnectin els telèfons mòbils i qualsevol altre aparell acústic abans de començar la projecció. Gràcies.

Organitza

 Cineclub Sabadell

C/ d'en Font, 1, 08201 Sabadell,
www.cineclubsabadell.org

Amb el suport de

**cines
IMPERIAL**

Ajuntament de Sabadell

Hi col·labora

